

“मीठे बच्चे- आधाकल्प तिमीले शारीरिक यात्रा गयौ, अब रूहानी यात्रा गर। घरमा बसेर बाबाको यादमा रहनु, यो हो अनौठो यात्रा।”

प्रश्न:- बाबालाई बच्चाहरूको कुन एक कुरामा धेरै आश्चर्य लाग्छ?

उत्तर:- जुन प्राप्तिको लागि बच्चाहरूले आधाकल्प धक्का खाए, पुकाउँ रहे..., त्यो प्राप्ति दिनेवाला अहिले आउनु भएको छ। उहाँको बनेर पनि छोडपत्र दिन्छन् भने बाबालाई आश्चर्य लाग्छ। बच्चाहरू चल्दा-चल्दै माथि चढ्नुको सट्टा बिलकुल तल गिर्छन्, यो पनि कस्तो आश्चर्य छ!

प्रश्न:- कुन बच्चाहरूलाई बाबा द्वारा धेरै राम्रो दक्षिणा मिल्छ?

उत्तर:- जसले बाबाले रचेको रुद्र यज्ञको राम्रो सम्हाल गर्छन् र सदा श्रीमत्तमा चल्छन्, उनलाई बाबा द्वारा धेरै राम्रो दक्षिणा मिल्छ।

गीत:- हमारे तीर्थ न्यारे हैं...

ओम् शान्ति। रूहानी यात्रीहरूले यो गीत सुन्यौ। तिमी बच्चाहरू हौ रूहानी यात्री। उनीहरू जो यात्रामा जान्छन्, उनीहरूलाई भनिन्छ जिस्मानी यात्री। त्यो जिस्मानी यात्रा पनि आधाकल्प चल्छ। जन्म बाई जन्म तिमी यात्रा गर्दै रह्यौ। ती जिस्मानी यात्रा गरेर फेरि पनि फर्केर घरमा नै आउँछन्। तिम्रो यो हो रूहानी यात्रा। उनीहरू हुन्छन् जिस्मानी पण्डा। तिमी हौ रूहानी पण्डा। तिमी पण्डाहरूका उस्ताद को हुनुहुन्छ? निराकार परमपिता परमात्मा। उहाँलाई भनिन्छ पाण्डव सेनाका आदि पिता। तिमीलाई थाहा छ- हामी देह-अभिमानि थियौं, अहिले बाबा आएर देही-अभिमानि बनाउनुहुन्छ, आत्माहरूलाई वापस घरमा लिएर जानको लागि। अब तिमी रूहानी यात्रामा हौ, यसमा कर्मेन्द्रियहरूको कुरा रहँदैन। यात्रामा सधैं पवित्र रहन्छन् फेरि फर्केर आएपछि विकारी बन्छन्। यात्रामा जानु पनि गृहस्थीहरूलाई नै पर्छ। निवृत्तिमार्ग वास्तवमा गृहस्थ धर्म भन्दा अलग छ। यात्रामा लिएर जानेवाला सदा ब्राह्मण नै हुन्छन्। गीत पनि छ- ४ धाम फेरा लगायौं, फेरि पनि बाबा सँग दूर रह्यौं। अब बाबा यात्रामा लिएर जानको लागि तिमीलाई पवित्र बनाउनुहुन्छ। मुक्तिधाम, जीवन मुक्तिधाममा लिएर जानुहुन्छ, फेरि यस पतित दुनियाँमा आउनै पर्दैन। उनीहरू जिस्मानी तीर्थ गरेर फेरि फर्केर आउँछन्, आएर फोहोरी धन्दा गर्छन्। यात्रामा क्रोध गर्न पनि मनाही छ। खास त्यस समयमा पतित बन्दैनन्। चार धामको यात्रा गर्नमा ३-४ महिना लाग्छ। अब तिमीलाई थाहा छ- हामी आत्माहरू गइरहेका छौं। बाबाको आज्ञा छ- जतिसम्म हुन सक्छ मेरो यादमा बस। यो हो मुक्तिधामको यात्रा। तिमी वहाँ गइरहेका छौ। त्यहाँका निवासी हौ। बाबा सधैं भन्नुहुन्छ- मलाई याद गयौ भने विकर्म विनाश हुन्छ र तिमी अगाडि बढिरहन्छौ। घरमा रहेर पनि तिमीले यो यात्रा गर्छौ। त्यसैले अनौठो यात्रा भयो नि। योग अग्निबाट सबै पाप काटिन्छ। आधाकल्प तिमीले जिस्मानी यात्रा गयौ। पहिले अव्यभिचारी यात्रा थियो फेरि व्यविचारी यात्रा भयो। पूजा पनि पहिले एक शिवको गर्छौं फेरि ब्रह्मा विष्णु शंकरको, फेरि लक्ष्मी-नारायण आदिको। अहिले त हेर कुरुर,

बिरालो, हुंगा, माटो सबैलाई पुजिरहन्छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! यो सबै हो खेलौनाको पूजा। शिवबाबा र देवी-देवताहरूको कर्तव्यको बारेमा जान्दैनन्। खेलौनाको कर्तव्य हुँदैन। शिवबाबाको कर्तव्यलाई नजान्नु त पत्थर पूजा जस्तै भयो। फेरि पनि केही न केही मनोकामना पूरा हुन्छ। सत्ययुगमा जिस्मानी यात्रा हुँदैन। वहाँ मन्दिर आदि कहाँबाट आउने। यो त हो भ्रष्टाचारी दुनियाँ। आफूलाई पतित सम्झिन्छन् त्यसैले त पावन हुनको लागि गंगा स्नान गर्छन्। कुम्भको मेलाको पनि रहस्य सम्झाइएको छ। यो हो सच्चा-सच्चा संगम। गायन पनि छ— आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल, सुन्दर मेला..... सतगुरु पतित-पावन दलालको रूपमा आएर मिल्नुहुन्छ। उहाँको आफ्नो शरीर त छैन। यस दलाल द्वारा तिमी आत्माहरूलाई आफू सँग सगाई गराउनुहुन्छ अथवा बच्चाहरूलाई आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ। प्यारा बच्चाहरू म आएको छु तिमीलाई शान्तिधामको यात्रामा लैजान, पावन दुनियाँमा लिएर जान। बच्चाहरूले बुझेका छन्— भारतवर्ष पावन थियो। एउटै आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो। आर्य धर्म थिएन। आर्य र अन-आर्य। यदि देवताहरूलाई आर्य भन्ने हो भने आर्य धर्ममा राज्य कसले गथ्यौं? आर्य भनिन्छ पढेकालाई। यतिबेला सबै अनआर्य, अनपढ नै छन्। बापदादालाई चिनेकै छैनन्। उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ नै शिवबाबा फेरि ब्रह्मा विष्णु शंकर फेरि प्रजापिता ब्रह्मा। जगत् अम्बा पनि प्रजा माता भइन। यिनी द्वारा ब्राह्मणहरूको रचना हुन्छ। यी हुन् एडप्टेड चिल्ड्रेन। कसले एडप्ट गर्दछ? परमपिता परमात्मा। तिमीलाई थाहा छ— हामी उहाँका सन्तान हौं। तर बाबालाई भुलेर अनाथ बनेका छन्। गड फादरको कसैले पनि कर्तव्य जान्दैनन्। बाबा आएर फेरि यस्तालाई पावन बनाउनुहुन्छ। बाबाले नै तिमी बच्चाहरूलाई पवित्रताको शिक्षा दिनुहुन्छ। अब जहाँ जानु छ, त्यसलाई याद गर्नुपर्छ। मायाले घरी-घरी भुलाइदिन्छ। युद्धको मैदान हो नि। तिमी बाबाका बन्छौ, मायाले फेरि आफ्नो बनाउँछ। प्रभु र मायाको नाटक हो। बाबाको बनेर फेरि आश्चर्यवत, सुनन्ती.... भागन्ती हुन्छन्। माया पनि बडो पहलवान छ। यो बुद्धियोग बलको युद्ध बाबा बाहेक कसैले पनि सिकाउन सक्दैन। सर्वशक्तिमान् बाबा सँग योग लगाउनाले नै तागत मिल्छ। तिमीलाई थाहा छ— अब पवित्र बनेर वापस घरमा जानु छ। यहाँ पार्ट खेलनको लागि यो शरीर लिइएको हो। हामीले ८४ जन्म पूरा गर्यौं। यो अन्त्यको सानो महान् कल्याणकारी युग। तिमी सबै ज्ञान गंगाहरू ज्ञान सागरबाट निस्केकी हौ।

बाबा भन्नुहुन्छ— बाबालाई याद गर्दै गर तब तिमी आयु पनि बढ्छ र भविष्य २१ जन्मको लागि पनि तिमी अमर बन्छौ। अकालमा मृत्यु कहिल्यै पनि हुँदैन। समयमा आफै एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छौ। हिँड्दा-डुल्दा बाबाको यादमा रहनुपर्छ। यस यादबाट तिमी सृष्टिलाई पावन बनाउँछौ। बाबा आउनु भएको नै हो पावन बनाउन। कलमी पनि उनको लाग्छ जो देवता थिए। अहिले शूद्र बनेका छन्, अरू-अरू धर्ममा पनि कन्भर्ट भएका छन्। उनीहरू सबै निस्केर आउँछन्। सबैको आ-आफ्ना सेक्सन छन्। यहाँ पनि सबैको आफ्नो रीति-रिवाज छ। यो आदि सनातन देवी-देवता धर्मको कलमी लागिरहेको छ। जो पहिले ब्राह्मण बनेका थिए उनै आउनेछन्। ब्राह्मण नबनिकन देवता बन्न सक्दैनन्। ब्रह्माका बनेनन् भने शिवबाबाबाट वर्सा पाउन सक्दैनन्। जो देवता धर्मका छन् उनीहरू ब्राह्मण धर्ममा अवश्य आउँछन्। अहिले तिमी काँडाबाट फूल बनेका छौ। कसैलाई पनि दुःख दिदैनौ। सबैभन्दा ठूलो दुश्मन हो रावण। ५

विकार रूपी दुश्मन गुप्त छ। आधाकल्प देखि सबैलाई लडाएर गिराएर पतित बनाएको छ। अहिले बाबाले यज्ञ रचनु भएको छ। बेहदका बाबाले रुद्र ज्ञान यज्ञ रचनु भएको छ— जसमा सबै स्वाहा गर्नु छ। घोडामा आत्मा विराजमान छ। नाम नै छ— राजस्व, राजाईको लागि रुद्र ज्ञान यज्ञ। कति ठूलो यज्ञ रचनु भएको छ— स्वर्गको स्थापनाको लागि। जान्दछौ— अब यो दुनियाँ ट्रान्सफर हुनु छ। दिलमा नशा रहन्छ। बाबाले यज्ञ रचनु भएको छ— यसलाई राम्ररी सम्हाल गर्नुपर्छ। जो श्रीमतमा चल्छन्, उनीहरूलाई धेरै राम्रो दक्षिणा मिल्छ। यज्ञको राम्रो सम्हाल गन्थौ भने तिमी विश्वको मालिक बन्छौ, जुन प्राप्तिको लागि तिमीले आधा कल्प धक्का खायौ। बाबा आउनुहुन्छ दिनको लागि। यस्ता बाबालाई फेरि छोडपत्र दिन्छन्, बाबा आश्चर्य मान्नुहुन्छ। सजनीहरू गाउँथे हजुरमाथि बलिहार जाऊँ। अब आएको छु भने तिमी मेरा बनेर फेरि छोडपत्र दिन्छौ। उनीहरू फेरि उच्च चढ्नको बदलामा तल गिर्छन्। भनिन्छ— चढे तो चाखे वैकुण्ठ रस.... फरक त छ नि। कहाँ प्रधानमन्त्री आदि र कहाँ गरीब भील। त्यसैले अब पुरुषार्थ गरेर बाबाबाट राजाई लिनुपर्छ। यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ। यसमा नाम कृष्णको राखिदिएका छन्। भक्तिमार्गको लागि यी सबै चीज शास्त्र आदि बनेका छन्। भगवान् त एकै हुनुहुन्छ जसलाई पतित-पावन भनिन्छ। शान्तिधाम र सुखधाममा कसैले पनि पुकार गर्दैनन्। त्यसैले बच्चाहरूमा पूरा नशा चढ्नुपर्छ। यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ। यसपछि कुनै पनि यज्ञ रचिदैन। उनीहरूले जिस्मानी यज्ञ रच्छन् आपद मेटाउनको लागि। बाबा आधाकल्पको लागि कति ठूलो आपद मेटाउनु हुन्छ। यो कुनै साधु सन्तले जान्दैनन्। मुख्य गीता माता जो भगवान्ले गाउनु भएको हो, त्यसमा कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। त्यसैले अब मनुष्यहरूलाई सावधान गर्नु छ किनकि उनीहरूको बुद्धियोग कृष्ण सँग जुटेको छ। कृष्णले त यस्तो भन्दैनन्— मनमनाभव, मलाई याद गन्थौ भने साथमा लिएर जानेछु। बाबा बसेर यहाँ लायक बनाउनुहुन्छ। कालोबाट गोरो बनाउनुहुन्छ। तिमी श्याम बनेका थियौ, बाबाले फेरि सुन्दर स्वर्गको लायक बनाउनुहुन्छ। हिँड्दा-डुल्दा बुद्धिमा बाबाको याद गर्नुपर्छ। यो अवस्था जम्यो भने तिम्रो कति बेडा पार हुन्थ्यो। हेल्थ, वेल्थ, हेपीनेस। बाबाबाट तिमी यति वर्सा लिन्छौ भने यस्तो बाबालाई कति याद गरेर उहाँको शिक्षामा चल्नुपर्छ। काँडालाई फूल बनाउनु छ। अहिले तिमी फूल बनिरहेका छौ, यो बगैँचा हो। अहिले छ काँडाको जंगल। अकासुर, बकासुर यी संगमका नाम हुन्। उद्धार त सबैको हुनु छ। जसले जति पढ्छन्, पढाउँछन्, श्रीमतमा चलिरहन्छन्, बाबाबाट २१ पीढीको वर्सा पाउँछन्। तिमी सदा सुखी बन्छौ। अहिले तिम्रो १०० प्रतिशत चढ्ती कला छ। फेरि कला कम हुँदै जान्छ। यस समय कला बिलकुल खतम भएको छ। गाउने पनि गर्छन्— मै निर्गुण हारे में कोही गुण नाही। बाबालाई रहमदिल भनिन्छ। कल्प-कल्प संगममा आउनुहुन्छ। दुनियाँ स्वर्ग हुन्छ अनि सबै सुखी हुन्छन्। अब बच्चाहरू श्रीमतमा चल्नुपर्छ, आसुरी मतमा होइन। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो सबैभन्दा धेरै ग्लानि गर्छन् या त भन्छन् नाम रूपबाट अलग या त फेरि कण-कणमा भनिदिन्छन्। यो सबै ड्रामामा निश्चित छ। तिमी अहिले त्रिकालदर्शी बनेका छौ र बाबालाई जानेर बाबाबाट वर्सा लिएरहेका छौ। अब त रगतको खेल हुँदैछ। सबै आफत आउनेछन्, कति मर्छन्। भक्तिमार्गमा त कतिका देवीका चित्र बनाउँछन्। खर्च गर्छन्। देवी बनाएर पूजा गरेर फेरि डुबाइदिन्छन्। त्यसैले गुडियाको पूजा भयो नि। कालीको कस्तो चित्र बनाउँछन्,

यस्तो कुनै मनुष्य कहाँ हुन्छन् र! तिमी यहाँ बसेका छौ त्यसैले यात्रामा छौ। ट्रेनमा बस्दा पनि रूहानी यात्रामा हुन्छौ। बुद्धि यात्रामा लागेको छ। यदि बुद्धियोग लागेको छैन भने त्यो समय व्यर्थ जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— समय व्यर्थ गुमाउनु हुँदैन। तिमी समय धेरै मूल्यवान छ। सेकेण्ड पनि कमाई विना नछोड। बाबा त फुल पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ। बाबाले विश्वलाई स्वर्ग बनाउनको लागि यो यज्ञ रच्नु भएको छ। बाबा-बाबा भन्दै रहनुपर्छ, तब नै जहाज पार हुन्छ। हामी ब्राह्मण हौं, हामी माथि धेरै ठूलो जिम्मेवारी छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! आत्म-अभिमानी बन। मनसा-वाचा-कर्मणा कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन, धेरै मीठो बन। क्रोधबाट धेरै ठूलो डिससर्विस गछौं। सम्पूर्ण त कोही पनि बनेका छैनन्। भूत धेरै खराब छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यो समय धेरै मूल्यवान छ, त्यसैले एक सेकेण्ड पनि यस कमाई विना छोड्नु हुँदैन। आत्म-अभिमानी रहने पूरा पुरुषार्थ गर्नुपर्छ।
- २) हिँड्दा-डुल्दा बाबालाई याद गरेर आफ्नो अवस्था जमाउनु छ। धेरै मीठो बन्नु छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन।

वरदानः— मालिकपनको स्मृतिबाट शक्तिहरूलाई अर्डर अनुसार चलाउने स्वराज्य अधिकारी भव

बाबाबाट जति पनि शक्ति मिलेका छन्, ती सबै शक्तिहरूलाई कार्यमा लगाऊ। समयमा शक्तिको प्रयोग गर। केवल मालिकपनको स्मृतिमा रहेर अर्डर गर, तब शक्तिले तिमी अर्डर मान्ने छ। यदि कमजोर भएर अर्डर गन्यौ भने मान्ने छैनन्। बापदादा सबै बच्चाहरूलाई मालिक बनाउनुहुन्छ, कमजोर होइन। सबै बच्चाहरू राजा बच्चा हुन् किनकि स्वराज्य तिमी बर्थ राइट हो। यो बर्थ-राइट कसैले पनि छिन्न सक्दैन।

स्लोगनः— त्रिकालदर्शी स्थितिमा रहेर हर कर्म गन्यौ भने सफलता मिलिरहन्छ।

शब्दार्थः— बर्थ राइट= जन्म-सिद्ध अधिकार।